

prima instanță: Gh. Mîțu
instanța de apel: E. Ababei, A. Garbuz, G. Polivenco

dosarul nr. 2ra-1176/15

ÎNCHEIERE

27 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iuliana Oprea
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Cetulean Ilarion,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cetulean Ilarion
împotriva ÎI „Iurie Naval” cu privire la rezilierea contractului și repararea
prejudiciului material și moral.

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2015, prin care a fost
respins apelul declarat de Cetulean Ilarion și menținută hotărîrea Judecătoriei
Soroca din 31 iulie 2014,

c o n s t a t ă

La 24 aprilie 2013 Cetulean Ilarion a depus cerere de chemare în
judecată împotriva ÎI „Iurie Naval” privind rezilierea contractului nr.1 din 01
octombrie 2010, încasarea costului lemnului și cheltuielilor de transport - în total
6000 lei, cu returnarea mesei producătorului, încasarea penalității în mărime de
112000 lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 56000 lei pentru perioada
02 decembrie 2010-15 iulie 2011 și încasarea dobînzii potrivit art.619 CC în
mărime de 54 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la data de 01 octombrie 2010 a
încheiat contractul nr.1 cu ÎI „Iurie Naval”, prin care ultimul și-a asumat
obligațiunea de a fabrica o masă de lemn din stejar pînă la 01 decembrie 2010.
Pentru această comandă a predat pîrîtului 2,6 m.c. de lemn, inclusiv și în contul
lucrului suma de 5142 lei.

La data expirării termenului de executare nu a primit masa.

Ulterior a aflat că masa a fost vîndută. După implicarea Inspectoratului
Principal pentru Supravegherea pieții, Metrologie și protecția consumatorului, la 22
iunie 2011, în prezența inspectorilor au convenit cu pîrîtul la o înțelegere anexă la
contractului nr.1 din 01 octombrie 2010, prin care pîrîtul s-a obligat de a
confecciona masa conform desenelor anexe și 6 scaune , însă și aceste condiții, la
fel, au fost încălcate.

La data de 15 iulie 2011 prin act de predare-primire a primit o masă cu stabilirea multor defecte, fiind confecționată din lemn în stare de putrefacție și din rămășițe, pe când pentru aceasta a predat scîndură nouă.

Prin hotărîrea Judecătoriei Soroca din 31 iulie 2014 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Cetulean Ilarion a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2015 a fost respins apelul declarat de Cetulean Ilarion și menținută hotărîrea primei instanțe.

Instanța de apel la emiterea deciziei a constatat că la data de 31.12 2010, ÎI „Iurie Naval” a expediat în adresa lui Cetulean Ilarion o telegramă, prin care l-a informat că masa este gata și poate să vină să o recepționeze. Nefiind de acord cu masa confecționată, Cetulean Ilarion și ÎI „Iurie Naval”, în urma pretențiilor înaintate de Cetulean Ilarion, la 22 iunie 2011 au încheiat o înțelegere la acordul din 01 octombrie 2010, conform căreia masa urma a fi confecționată în zece zile calendaristice, iar ca compensare a neîndeplinirii contractului din 01 octombrie 2010, pîrîtul urma să confecționeze 6 scaune în termen pînă la 30 iulie 2011.

Prin actul de primire - predare din 15 iulie 2011, se confirmă transmiterea mesei către Ilarion Cetulean.

În cererea de chemare în judecată, reclamantul a cerut rezilierea contractului din 01 octombrie 2010. Instanța a remarcat că potrivit prevederilor art. 747 alin.(1) Coc Civil rezilierea operează numai pentru viitor.

Conform art. 733 Cod civil, contractul nu poate fi altfel rezolvit, reziliat sau revocat decît în temeiuri prevăzute de lege sau prin acordul părților.

Conform art. 735 alin. (1) Cod civil, o parte poate rezolvi contractul dacă există o neexecutare esențială din partea celeilalte părți.

Instanța de apel a stabilit că conform înțelegerii din 22 iunie 2011 Cetulean Ilarion urma să primească o masă și 6 șase scaune confecționate din lemnul ce aparținea ÎI „Iurie Naval”, fără a achita careva bani pentru lemn și lucrul efectuat, ca compensare prevăzută de contractul nr. 1 din 01 octombrie 2010.

Astfel, prin actul de primire-predare din 15 iulie 2014, se confirmă executarea prestației de către ÎI „Iurie Naval” și primirea ei de către Cetulean Ilarion, fără ca ultimul să înainteze careva pretenții referitor la calitatea și termenul executării obligației.

Colegiul civil al Curții de Apel Bălți a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe privind respingerea cererii de chemare în judecată în partea ce ține de încasarea costului lemnului și a cheltuielilor de transport în mărime de 6 000 lei, deoarece materialele dosarului nu conțin probe întru demonstrarea faptului că Cetulean Ilarion a transmisă către Iurie Naval scîndură.

De asemenea, Colegiul a respins ca neîntemeiată și afirmația apelantului precum că a transmis lui Iurie Naval suma de 5142 lei, aceasta fiind combătut prin

declarațiile contabile Cultîghina Nadejda care a indicat că bani pentru confecționarea mesei nu a primit în contabilitate.

Instanța de apel a stabilit că în contractul încheiat la 01.10.2010, pct. 3 prevede achitarea sumei de 500 lei pentru fiecare zi de întârziere. Însă, mai târziu la 22.06.2011 între părți a fost încheiată o înțelegere, anexă la contractul indicat mai sus, prin care a fost convenit un alt termen de efectuare a lucrării și anume 02.07.2011. De asemenea în această înțelegere expres se indică că ca compensare vor fi confecționate șase scaune.

La data de 20 martie 2015 Cetulean Ilarion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului recurentul a invocat aplicarea eronată normelor de drept material, iar concluziile instanțelor expuse în hotărîri sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii și probelor administrate.

Invocă că dînsul a predat pîrîtului materialul său - scîndura pentru confecționarea mesei, iar în rezultat a primit o masă necalitativă.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cetulean Ilarion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cetulean Ilarion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Cetulean Ilarion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru